

Črepiny

Šťastie

Známa neznáma vec

na tejto planéte.

Ľudia to majú,

no aj tak im je nepríjemne.

Chcú byť spokojní,

no nie sú pokorní.

Chcú byť zrelí,

no nie bdelí.

Neuvidia čary krásy

okolo nich,

pokiaľ neprejde

popri nich

čierny psík.

Zašteká,

nehryzie.

Iba prejde

a odíde.

No nechá za sebou spúšť

ako po lavíne.

Potom sa až obzrú

všade dookola,

a uvidia nečakanú krásu

nevšedného poľa.

Poľa krásy,

poľa šťastia.

poľa lásky,

poľa nevšednej radosti.

Uzol

Niekedy má pocit,

že ľudia sú svine.

A potom mi dôjde,

že len o pocit nejde.

Viažu uzly,

uzly na každých stranách.

A mňa už uviazali

v nekonečných baniach.

Dumám, dumám,

východu tu niet.

chcem ešte posledný krát vidieť,

ten pekný svet.

Len čiernota sa v bani zmáha,

už nevidím do neznáma.

Ani na pár krokov.

Asi tu ostanem ešte pár rokov...

Príležitosť

Ľudia sú zvláštni.

Chcú byť sami sebou,

ale pri tom sú všetci rovnakí...

Poberajú sa smerom,

ktorý už niekto objavil.

A cesty neobjaviteľné,

svet už len zakryl.

Kľučkovať kľukatými zákrutami,

ktoré už niekto vytvoril.

a spomínať na slzu,

ktorú si za to vyronil.

Kupovať veci,

ktoré ani netreba.

Rozprávať o nebi,

ktoré ani nevidia.

Život je krátky,

a predsa dlhý.

Je čas spojiť sily

a odísť z jednej časti, kde si nepotrebný.